Έβγα να διεις τον ήλιο σ', *μωρή Μαρίγια μ'*
για πώς τον δέρ' αέ-νε-ρας
και πώς τον δέρει αέρας, *μωρή Μαρίγια μ'*
και πώς τον κυματί-νι-ζει
έτσ' δέρ' και τ' δική σ' καρδούλα, *μωρή Μαρίγια μ'*
όσου να ξιχωρί-νι-σεις
όσου να ξιχωρίσεις, *μωρή Μαρίγια μ'*
'πό τη μάνα σου κι απ' τόν κύ-νι-ριο σ'
'πό τη μάν' σ' κι απ' τον κύριο σ', *μωρή Μαρίγια μ'*
τ'αδέρφια σ' τα ξαδέ-νε-ρφια σ'.

Έβγα να διεις τον ήλιο σ'
και πώς τον δέρει αέρας
και πώς τον κυματίζει
έτσ' δέρ' και τ' δική σ' καρδούλα
όσου να ξιχωρίσεις
'πό τη μάν' σ' κι απ' τον κύριο σ'
τ'αδέρφια σ' τα ξαδέρφια σ'.